

РЕШЕНИЕ

№ 3618

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12540** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на К. Й., гражданин на Т., род. 21.02.1987г. срещу ОТКАЗ да му бъде издадена виза тип Д от 06.11.2025г. на КДЛ в Консулството на РБ в О., Т. /л.6/ по заявление №О./26.8.2025г..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че визата е отказана по стандартен формуляр, където е отразено като основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, което не се споделя. Подчертава се съпругата на кандидата е българска гражданка и желанието на семейството е да се установят в РБ. Съответно бракът е сключен в РБ- [населено място], където живеят родителите на съпругата му. Лицето има и разкрита банкова сметка. Като несъстоятелен се определя извода на ответника, че целта на лицето е да получи българско гражданство. С оглед това се оспорва отказа като незаконосъобразен и се моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. С жалбата се претендират разноски.

Ответната страна не се явява и представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 17.11.2025г. по отношение на отказ от 06.11.2025г. е в срок, от адресат на акта с правен интерес. Такъв се обосновава по чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ с оглед претендираните зищитими по ЕКПЧ права –правото на личен и семеен живот.

По съществуването на жалбата съдът съобразява следното:

Подадено е заявление №О./26.8.2025г. на л.11, към която са приложени писмени доказателства, за които страните не спорят –извлечение от банкова сметка за налична сума от 13 745лева,

удостоверение за сключен брак с Н. Ч. –българска гражданка, договор за наем за една стая в къща в [населено място], общ.Т., нотариален акт за имота на собственика и наемодател, нотариално заверени декларации вкл. от лицето, че притежава достатъчно средства за издръжка, застрахователна полица, удостоверение от Министерство на правосъдието в Т. за това, че лицето не е осъждано.

По направеното ел. съгласуване от ДАНС по заявлението – няма отрицателно становище. В този смисъл е и постъпилото изрично писмо рег.№М-20 от 06.01.2026г., че съгласуването е дадено чрез ТД на ДАНС-Д., като становището по заявлението е положително –л.44.

По направеното ел.съгласуване от Дирекция „Миграция“ при ОД на МВР-Д. обаче е изразено отрицателно становище –л.46. Съображенията са, че на адреса в [населено място] е направена проверка и е установен домакина /наемодателя/ С. И., която е заявила, че заявителят ѝ е зет –съпруг на дъщеря ѝ. Семейството живее в Т., където е добре устроено. Дъщеря ѝ е учителка, а зет ѝ земеделец. Рядко посещават България като когато дойдат в България са предимно в П. и С.. Изрично е заявила, че семейството в близко време няма намерение да посещава България.

С оглед изложеното е постановен оспорения отказ на основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, защото е прието че апликантът не няма намерение да се установи в РБ. Няма лични вещи и ключ от наетото жилище като целта е да получи жилище.

В СЪДЕБНОТО производство са представени допълнителни доказателства по молба на ответника –описание по горе на л.44 и на л.46 становища на ДАНС и Дирекция „Миграция“.

Приложена е и на л.32 заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра на външните работи, с която в т.4 са предоставени права на дипломатическите и консулските служби, както и на л.34 заповед №212 от 12.11.2024г. на Вр. на ГК в О. да делегира правомощия на Т.П., издал отказа като КДЛ.

Следователно ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.9г от ЗЧРБ оправомощените от ръководителите в дипломатическите и консулските представителства лица могат да вземат решения по заявленията за издаване на визи. В тази връзка видно от приложената заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. Министърът на външните работи упълномощава по т.4 съответните дипломатически и консулски представителства да се произнасят по заявленията за визи. Представена е и заповед №212 от 12.11.2024г. на Вр. на ГК в О. да делегира правомощия на Т.П., издал отказа като КДЛ. С оглед изложеното се прави извода, че е постановен валиден административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. и съществени такива. Безспорно отказът е по формуляр, където освен посоченото правно основание чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ – ответникът е изложил и конкретни мотиви, че апликантът няма намерение да се установи в РБ. Няма лични вещи и ключ от наетото жилище като целта е да получи гражданство.

Съдът споделя становище на ответника за материална законосъобразност на отказа. Посоченото правно основание за това, че целта на кандидата не съответства на заявената се споделя напълно. Не се касае за произволен извод. Изложени са конкретни факти, базирани на споделеното от проверката на адреса. Видно от изявлението на тъщата на лицето, направено пред служители на дирекция „Миграция“ при ОД на МВР, семейството е устроено в Т. и няма намерение да идва в РБ трайно.

Съставът констатира, че тези изявления са възприети лично и несъмнено от служители на дирекция „Миграция“ и са отразени в становището на службата. Констатира се, че за оборването им оспорващият не е ангажирал никакви доказателства. Прави довода, че няма ключ и вещи, защото още няма виза. Следва да се има предвид, че това лице не е чуждо на собственика на

жилището – касае се за съпруг на дъщерята, поради което и без да има виза е обичайно при предходно гостуване, ако имаше намерение за трайно установяване – да има някаква обективна следа. Напр. вещи, ключ и т.н.. Следователно- това признание на апликанта напълно съответства на изявленията на тъщата, които са възприели служителите на ДМ. Отделно, ако има промяна в намерението на апликанта и след като лицето ще живее на посочения адрес - е резонно дала сведенията пред ДМ С. И. да знае. Предвид изложеното - съдът възприема като защитна теза становището в писмените бележки.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. Й., гражданин на Т., род. 21.02.1987г. срещу ОТКАЗ да му бъде издадена виза тип Д от 06.11.2025г. на КДЛ в Консулството на РБ в О., Т. /л.6/ по заявление №О./26.8.2025г..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: